

Beste vrienden en weldoeners van CRSK/Kankala

Zoals beloofd in onze vorige nieuwsbrief willen we een groot deel van deze brief wijden aan **Appie van Wees** die veel voor ons betekend heeft maar spijtig genoeg overleed dit jaar. Appie was de stichter van het jongerendorp Kankala en deed zeer veel voor het project en de Congolese gemeenschap.

Verder kan u ook nog enkele indrukken lezen van ons bezoek uit België en wat extra foto's.

Wie was Appie?

Hij werd geboren in 1936 in Hoorn, een stad in het noorden van Nederland en kreeg de naam Adam, maar Appie werd al snel zijn roepnaam. Zijn ouders hadden er een hotel-café-restaurant en ze waren met vijf kinderen. Appie bracht er zijn jeugd door, ging naar school en zorgde voor zijn jongere zusje. Toen hij ouder werd wou hij gaan varen en werkte als kok op een koopvaardijship. Wanneer hij voor het eerst voet op **Afrika** zette zag hij er hoe sommige kinderen (foto van 1964/ photo de 1964) moesten leven. Hun pijn ging hem door het hart en hij nam zich voor dat hij het ooit voor hen zou opnemen.

(foto van 1964/ photo de 1964)

Bij toeval leest Appie over de **Bouworde** in een krantje en in 1962 gaat hij als vrome Christen bij SIBO (Seculier instituut van de bouworde) en neemt er deel aan het gebed. Zijn vakantiedagen spaart hij op om bouwvakker te worden en te helpen aan de bouw van verschillende kerkelijke gebouwen in Nederland, België, Duitsland en Noorwegen. In 1964 beginnen de werken van het Bouwordecentrum in Heusden en ook daar helpt hij.

Chers amis et bienfaiteurs du CRSK/Kankala,

Tendant vers la fin de l'année 2021, le CRSK/Kankala veut partager avec vous ce qu'a été **Appie Van Wees**, Fondateur du village Kankala, sa naissance et les travaux qu'il a faits pour l'œuvre Kankala et pour la société congolaise toute entière.

Vous trouverez également quelques impressions de la visite d'amis venus de Belgique et quelques photos.

Qui était Appie?

Il est né en 1936 à Hoorn, une ville du nord des Pays-Bas et reçut le nom d'Adam, mais Appie devint très vite son surnom. Il y a passé son enfance, ses parents y tenaient un hôtel, café, restaurant et eurent cinq enfants. Appie est allé à l'école à Hoorn et s'est aussi occupé de sa sœur cadette. Plus tard il a voulu faire de la voile et a travaillé comme cuisinier à bord d'un navire marchand.

La première fois qu'il a mis pied sur **la terre africaine**, il s'est rendu compte des conditions de vie difficiles pour beaucoup d'enfants. Leur douleur lui a traversé le cœur et il a juré qu'un jour il prendrait leur défense.

Un jour en 1962 il lit par hasard un article à propos des « **compagnons bâtisseurs** » alors, en fervent chrétien qu'il était, il se rend à la SIBO (Institution laïque des compagnons bâtisseurs) - en Belgique - et participe à la prière. Il économise ses jours de vacances pour apprendre le métier d'ouvrier du bâtiment, il participe à la construction de divers bâtiments ecclésiastiques aux Pays-Bas, en

Appie wordt op het einde van de jaren zestig naar Congo gezonden waar de Bouworde met Frans Wellemans, Frans Dens en Richard Van Slembrouck al actief was. In de toen snel groeiende steden in Oost-Kasaï bouwen ze kerken en scholen voor het bisdom. Maar Appie geeft nog het liefst voorrang aan mensen in nood zoals een vrouw die onderweg moet bevallen of een hongerig kind. Hij werd bekend als de 'barmhartige Samaritaan'. In 1974 gaat Appie naar Kananga om met zijn medebroeder Harry Molenaars en leden van de Congolese Bouworde in heel de regio bouwprojecten tot een goed einde te brengen. Kananga is een stad met veel armoede als gevolg van oorlogen na de onafhankelijkheid en veel kinderen belanden om allerlei redenen op straat en worden slecht behandeld. Zij hadden hulp nodig.

In 1978 kon Appie niet meer de andere kant uit kijken en zorgde voor een onderkomen en voeding voor de kinderen, ook al moest hij daarvoor gaan bedelen. Dit was het begin van Kankala. Als hem een scoutsdomein aangeboden wordt vijftien km buiten de stad twijfelt hij niet en krijgen de jongens een onderkomen in 'Le Village des Jeunes de Kankala'. Sinds 1988 is Appie bijna permanent in Kananga (buiten zijn verlof) en doet er alles aan om de kinderen een beter leven te geven. Met de hulp van de zusters van Den Bosch, de Scheutisten, vele weldoeners en later met Miya Dammans wordt de opvang verder uitgebouwd en wordt er gewerkt aan een toekomst voor de kinderen van Kankala.

In 2010 wordt Appie in België verkozen als overste van SIBO. Hij gaat nog een jaar terug maar tegen zijn plannen in moet hij met een zware malaria dringend gerepatriëerd worden. Ondanks die opdoffer blijft Appie niet treuren want hij weet zich maar de kleine dienaar van de Voorzienigheid en van O.L. Vrouw. Hij is de grote promotor en fondsenwerver voor Kankala, reist België en Nederland af om zijn weldoeners te bezoeken en ook in Frankrijk vindt hij steun voor zijn levenswerk.

Hij is een stimulerend lid van de 'Vrienden van Kankala', een vereniging die hij jaren geleden stichtte. Daarnaast gaat hij als vrijwilliger aan de slag bij de St. Vincentius vereniging. In 2018 wordt Appie aangereden door een auto en van dan gaat alles moeilijker. Zijn geheugen laat hem meer en meer in de steek en hij wordt hulpbehoevend. Eind 2019 gaat hij naar een woonzorgcentrum waar hij overlijdt op 27 september 2021.

Belgique, en Allemagne et en Norvège.

En 1964, il contribue également à la construction du centre des compagnons bâtisseurs à Heusden-Zolder.

A la fin des années soixante, Appie est envoyé au Congo où les compagnons bâtisseurs, Frans Wellemans, Frans Denis et Richard Van Slembrouck étaient déjà actifs dans les villes dans le Kasaï oriental, alors en pleine croissance, pour construire des églises et des écoles du diocèse.

Mais Appie continue de donner priorité aux personnes dans le besoin, que ce soit une femme sur le point d'accoucher ou un enfant abandonné et affamé. C'est ainsi qu'il était parfois appelé le 'bon samaritain'.

En 1974, Appie se rend à Kananga pour aider son confrère Harry Molenaars. Leur tâche est de faire avec l'Ordre congolais de la construction, des projets de constructions de ponts pour le diocèse et pour les missions. Comme Kananga, est une ville de grande pauvreté due aux guerres de post-indépendance et pour toutes sortes de raisons, de nombreux enfants se sont trouvés dans la rue et sont maltraités.

En 1978, Appie décide de ne pas détourner le regard et fournit abris et nourriture aux enfants en détresse, c'est le début de Kankala. Lorsqu'on lui propose un espace scout à quinze km de la ville, il n'hésite pas. C'est lui qui a créé le village Kankala où les garçons sont hébergés, nourris, soignés et scolarisés. Depuis 1988 Appie est presque en permanence à Kananga (en dehors de son congé) et fait tout pour y donner une bonne vie aux enfants.

Avec l'aide des sœurs de Den Bosch, des Scheutistes, de nombreux bienfaiteurs et plus tard de Miya Dammans, le refuge s'agrandit encore et on travaille à un avenir pour les enfants en détresse de Kankala.

Zijn verwezenlijkingen

De eerste missie van de bouwbroeders was het Rijk Gods verkondigen aan de mensen en dit door hun bouwwerken en het gebed. Appie van Wees was een trouwe metgezel, ook in Congo-Luluabourg. Van 1981 tot 2000 hielp hij verschillende bruggen, huizen, ateliers en pastorijen bouwen, soms tot ver buiten Kananga en teveel om op te noemen.

Er wordt ook nog een slaapzaal en eetzaal gebouwd (stenen maken ze zelf) en zo krijgt het jongerendorp vorm.

Daarnaast bouwt Appie samen met een Scheutist een ingenieuze aquaduct met een rad en een pomp (in België gemaakt) die onder zeer hoge druk het water van de rivier naar het jongerendorp één kilometer verder en over een hoogteverschil van zeker zestig meter bracht. Daar werd het in een grote watertank verzameld, zodat de jongens niet steeds honderden meters naar beneden en naar boven moesten met emmers. Deze constructie heeft jaren gewerkt en werd vele keren hersteld door hem. Nu is de pomp stil gevallen

het rad- de buizen en de motor/ la rou- les tubes et le moteur

Appie van Wees was een metgezel van de bouwroede, toegewijd aan God en aan de kerk in nood. Hij was een man die vocht voor de lijdende mens, behulpzaam, meelevend, hardwerkend, volhardend, onvermoeibaar maar vooral eenvoudig. Hij had altijd een luisterend oor, een hart voor de armen en een gezonde humor. Hij had een devotie voor Maria, bad dagelijks zijn brevier en onderhield de sacramenten. Deze theologische aspecten stonden centraal in het succes van zijn missie.

Men zegt toch: "Zo zal hij door God gezegend worden, hij die trouw blijft (prijs de Heer)".

Waar zullen we nog een man vinden die zijn leven wil geven voor de uitgestotenen?

En 2010, Appie est élu supérieur de SIBO en Belgique. Il retournera encore une fois à Kananga mais ce n'était pas son plan. Il doit être rapatrié de toute urgence souffrant de paludisme grave. Malgré ce contretemps Appie ne se lamente pas car il se sait le petit serviteur de la providence et de Notre Dame.

Il est le principal promoteur de la collection de fonds de Kankala et un membre stimulant des Amis de Kankala, l'association qu'il a fondée. En plus il va travailler comme bénévole à l'association Saint-Vincent. En 2018 il est renversé par une voiture et à partir de là tout devient difficile. Sa mémoire lui fait de plus en plus défaut et il a besoin d'aide.

Fin 2019 Appie est admis dans un centre de soins où il mourra le 27 septembre 2021 à l'âge de 85 ans.

Ses réalisations

La première mission des Compagnons bâtisseurs était d'étendre le règne de Dieu parmi les hommes par le travail de construction et de prière. Appie et ses confrères ont réalisé entre 1981 en 2000 beaucoup de constructions, trop pour les nommer. Des ponts, des maisons, des ateliers et des presbytères étaient achevés bien au-delà de Kananga.

Dans le village des jeunes il a construit un dortoir et un réfectoire.

Il a aussi construit un ingénieux aquaduc. Une pompe amena l'eau de la rivière au village des jeunes pour l'approvisionnement en eau, de cette façon les garçons n'avaient plus besoin de monter et descendre la colline avec des seaux d'eau durant des centaines de mètres.

La construction a fonctionné durant de nombreuses années et a été maintes fois restaurée par ses soins mais actuellement elle ne fonctionne plus.

Appie Van Wees était un compagnon bâtisseur consacré à Dieu et à l'Eglise en détresse là où Dieu

Lieve Appie, moge de Goede Heer Zijn hand naar je uitstrekken en moge de Heilige Moeder van de Verlosser u omhelzen in haar moederhart. Amen.

De verrijzenisviering voor Appie was in Heusden-Zolder op 2 oktober 2021. Hij heeft daar ook zijn laatste rustplaats.

Twee maanden na zijn overlijden werd een Mis opgedragen in de kapel van het jongerendorp Kankala voor zijn nagedachtenis, de kapel die hij mee verwezenlijkte en waar hij veel tijd doorbracht. Zijn vrienden, abt Theodor Mulamba en pater Leon Kalonji gingen voor. Er was een talrijke opkomst met onder hen verschillende personaliteiten, vertegenwoordigers van zowel kerkelijke instanties als van de katholieke scholen, de Raad van Bestuur van de CRSK en VVK.

Voor de zegen nam Symphorien Tshibamba Buabua, voorzitter van de Raad van Bestuur van CRSK nog het woord om alle aanwezigen te bedanken en de biografie van Appie te schetsen. De viering werd afgesloten met een gebaar van verbroedering.

Appie zijn geest leeft verder onder ons en zijn realisaties zijn getuigenis van zijn aanwezigheid midden onder ons in Kankala/Kananga. Wij vergeten hem niet.

Kankala

Ondertussen gaat het leven in Kananga verder onder de warme zon. Het Covid virus veroorzaakt hier gelukkig nog geen pandemie maar wij moeten ons wel houden aan de hygiëne maatregelen.

We waren deze maand zeer blij met het bezoek van Jan Vermeyen van de VVK.

pleure. Il était un compagnon de lutte pour l'humanité souffrante, serviable, compatissant, travailleur, endurant et infatigable, simple, plein d'esprit d'écoute et d'amour pour les pauvres. Il était plein d'humour, aimant la dévotion mariale, le bréviaire et le saint sacrement. Ces aspects théologiques faisaient le centre de la réussite de sa mission. Car, ne dit-on pas : "C'est ainsi qu'il sera béni de Dieu, celui qui reste fidèle". (Louez le Seigneur)

Cher Appie, que le Bon Dieu te tende sa main et que la très sainte mère du Rédempteur t'embrasse dans son cœur maternel. Amen.

La célébration de la résurrection d'Appie a eu lieu à Heusden-Zolder le 2 octobre 2021 et c'est son dernier lieu de repos.

Deux mois après sa mort, le 27 Novembre 2021, une messe de requiem a été dite en sa mémoire dans la chapelle du village Kankala qu'il a construit lui-même. Cette messe a été concélébrée par Révérend Abbé Théodore Mulamba ancien curé de saint Thomas Kanyuka et le Révérend abbé Léon Kalonji curé de la mission catholique Mikalayi.

L'assistance à ladite messe était nombreuse, on a pu compter parmi elle différentes personnalités tant ecclésiastiques que laïques, entre autres des représentants des Ecoles Conventionnées Catholiques et du V.V.K. Avant la dernière bénédiction des célébrants, monsieur Symphorien Tshibamba Buabua, Président du Conseil d'Administration du CRSK a pris la parole pour souhaiter la bienvenue aux participants et présenter la biographie du défunt. A la fin de la messe un geste de fraternisation avait clôturé la journée.

Appie tussen zijn kinderen/ Appie avec ses enfants

L'esprit d'Appie vit parmi nous et ses réalisations témoignent de sa présence parmi nous à Kankala/Kananga. Nous ne l'oublions pas.

Kankala

Pendant ce temps, la vie à Kananga continue sous le

Jan vertelt

"Begin december bracht ik een bezoek aan de CRSK in Kananga. Zoals twee jaar geleden werd ik op de chaotische luchthaven van Kananga veilig langs de controles geloodst door de medewerkers van Kankala. Een hartelijk onthaal door Remy (Buffalo) en Symphorien en een prettige kennismaking met de nieuwe medewerkster Germaine.

Mede omwille van de Corona-pandemie was het meer dan twee jaar geleden dat nog ik nog een bezoek bracht aan Kankala. Het weerzien was warm en ook emotioneel. De eerste keer in het huis Tshiela waar Appie en later Miya zovele jaren hebben gewoond... maar nu zonder hen.

Het deed heel veel deugd te merken dat het werk voor de straatkinderen met zoveel enthousiasme wordt voortgezet. Ik bracht een bezoek aan het huis in Kananga 2 waar de meisjes en jongste kinderen worden opgevangen en ook aan het jongerendorp op vijftien km van de stad waar er opvang is voor de grotere jongens. De dagelijkse zorg voor meer dan honderdveertig kinderen is een heel moeilijke onderneming in een land waar zowat aan alles een tekort is en waar de overheid er niet of nauwelijks in slaagt de samenleving min of meer te organiseren. Huisvesting, voeding, kleding en onderwijs worden door de organisatie Kankala volledig zelf georganiseerd voor deze grote groep jongeren die anders volledig kansloos zouden zijn.

Op de twee locaties is de watervoorziening geïnstalleerd door twee putten te boren en pompen te voorzien op zonenergie... **zuiver drinkwater beschikbaar!** Het lijkt voor ons zo evident, maar in Congo is het een zeldzaam iets.

Samen met de directie van Kankala hebben we ook de boekhouding doorlopen. Deze wordt heel zorgvuldig bijgehouden zodat er controle blijft op de goede besteding van de gelden. Na de dood van Miya vorig jaar is de organisatie in Kananga in Congolese handen en het is hartverwarmend om te zien hoe gewetensvol de mensen de organisatie blijven leiden. De boekhouding wordt ook geleidelijk meer met computer gevolgd waardoor gegevens ook gemakkelijker met de VZW in België kunnen worden uitgewisseld. Kleine stappen, maar ze maken een groot verschil om problemen te voorkomen.

Ik vertrok terug naar België met een goed gevoel. **Zonder onze steun lukt het niet, maar ik heb er alle vertrouwen in dat elke Euro goed besteed is."**

chaud soleil. Heureusement, le virus Covid ne provoque pas encore de pandémie ici, mais nous devons respecter les mesures d'hygiène.

La visite de Jan Vermeyen, venu de Belgique nous a fait grand plaisir. Jan est membre du VVK.

Jan raconte

« Début décembre 2021 j'ai visité le CRSK à Kananga. Tout comme il y a deux ans les responsables de Kankala m'ont guidé en toute sécurité à travers les contrôles de l'aéroport chaotique de Kananga. J'ai été accueilli chaleureusement par Remy (Buffalo) et Symphorien et fait l'agréable connaissance de la nouvelle collaboratrice, Germaine. En partie à cause de la pandémie de Corona je n'avais plus été à Kankala depuis deux ans. Les retrouvailles étaient chaleureuses et émouvantes. Ma visite a commencé par la maison Tshiela où Appie et plus tard Miya ont vécu pendant tant d'années... mais à présent sans eux.

C'était réconfortant de voir que le travail pour les enfants de la rue se poursuit avec un tel enthousiasme. J'ai visité la maison de Kananga 2 où les filles et les plus jeunes enfants sont pris en charge ainsi que le village des jeunes pour les plus grands garçons à 15 km de la ville. La prise en charge quotidienne de plus de cent quarante enfants est une entreprise très difficile dans un pays où l'on manque à peu près de tout et où le gouvernement ne parvient que difficilement à organiser la société. Le logement, la nourriture, l'habillement et l'éducation sont entièrement organisés par l'oeuvre Kankala pour ce grand groupe de jeunes qui sans cela n'auraient aucune chance dans la vie.

Dans les deux sites l'approvisionnement en eau a été installé en forant deux puits et en installant des pompes à énergie solaire... dès à présent **une eau potable pure est disponible !** Cela nous paraît évident, mais au Congo c'est exceptionnel de trouver une eau potable.

Avec la direction de Kankala, nous avons également parcouru la comptabilité. Nous avons constaté qu'elle est tenue très soigneusement, ce qui permet le contrôle de la bonne utilisation des fonds. Après la mort de Miya l'année dernière, l'organisation de Kananga est entre les mains des Congolais et il est réconfortant de voir avec quelle conscience les gens continuent de diriger l'organisation. La comptabilité est progressivement plus informatisée de sorte que les données peuvent être transmises plus facilement à l'ASBL en Belgique. Ce ne sont que de petits pas, mais ils font une grande différence pour

Beste vrienden en weldoeners, op het einde van dit jaar willen we u zeker danken voor alles wat mogelijk gemaakt werd dit en vorige jaren. Onze kinderen kunnen weer een zorgeloos kind zijn terwijl er voor hen gezorgd wordt en wij hun biologische familie zoeken om hen een blijvende thuis te geven.

Wij hopen dat u ons wil blijven steunen om het werk van Appie van Wees , van Miya Dammans en van zovele anderen hier in Kananga maar ook in Europa, verder te zetten.

Wij wensen u het allerbeste voor 2022 en wensen u een Zalig Kerstfeest. Dat God u moge hoeden en zegenen.

Zalig Kerstfeest & Gelukkig nieuwjaar

Directie en bestuur van CRSK/Kankala

Joyeux Noël & Bonne année

**La direction et le Conseil d'Administration de
CRSK/Kankala**

Financiële steun vanuit België
Aide financière depuis la Belgique

Met fiscaal attest – avec attestation fiscale :
(Min. €40 per jaar/par an)

SOS Scheut VZW/ASBL

- IBAN BE82 0000 9019 7468
BIC BPOTBEBI

Ninoofsesteenweg /Chaussée de Ninove 548

1070 Brussel /Bruxelles

Vermelding – Mention:

02.243.023: V.J.K.- Kananga RDC

la gestion de Kankala et évitent les problèmes. Je suis parti pour la Belgique avec un bon sentiment. Tout ceci ne serait pas possible sans notre soutien et **je suis convaincu que chaque euro envoyé a été dépensé de façon réfléchie et a atteint son but**, aider les enfants des rues.»

A la fin de cette année, nous tenons à vous remercier, **chers amis et bienfaiteurs**, pour tout ce qui a été rendu possible cette année et les années précédentes. Nos enfants peuvent redevenir un enfant insouciant tout en étant pris en charge et nous recherchons leur famille biologique pour leur donner un foyer permanent.

Nous espérons que vous continuerez à nous soutenir dans la poursuite du travail d'Appie van Wees, Miya Dammans et tant d'autres ici à Kananga mais aussi en Europe.

Nous vous présentons nos vœux les meilleurs pour l'année 2022 et vous souhaitons une bonne fête de nativité du Seigneur Jésus-Christ.

Que Dieu Vous protège et vous bénisse.

Sans attestation fiscale - zonder fiscaal attest :
(associations/verenigingen - GROS ...)

Vrienden van Kankala / Amis de Kankala

- IBAN BE67 7370 4514 8287
BIC KREDBEBB

Kapelstraat 73

3550 Heusden Zolder

Mention – Vermelding:

Kankala/ Kananga RDC

Financiële steun vanuit **Nederland**.

VVK Nederland kreeg een ANBI status.. **Graag onderstaande rekening gebruiken.**

Stg Vrienden Van Kankala

NL 17 INGB 0009 0757 13

Vermelding: Kankala

Meer informatie – plus d'information

www.vriendenvankankala.com

2004

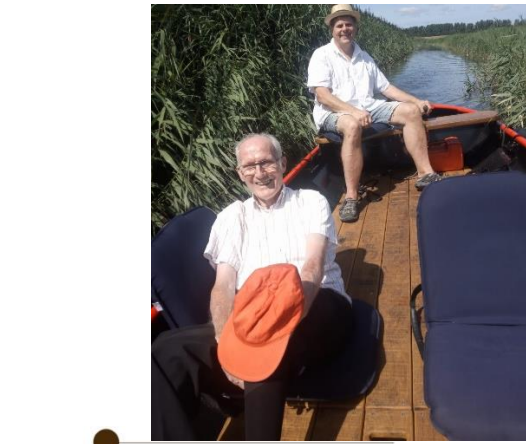

25 jaar Kankala wordt gevierd- Appie heeft voor de eerste keer een kostuum gekocht/Kankala existe 25 ans – c'est la fête – Appie a même acheté un costume pour la première fois

2008

Appie en Miya - wij vergeten hen niet

in 2019 met verlof in Nederland/en vacances au Pay-Bas en 2019

2004

Appie et Miya - nous ne les oublions pas

2008

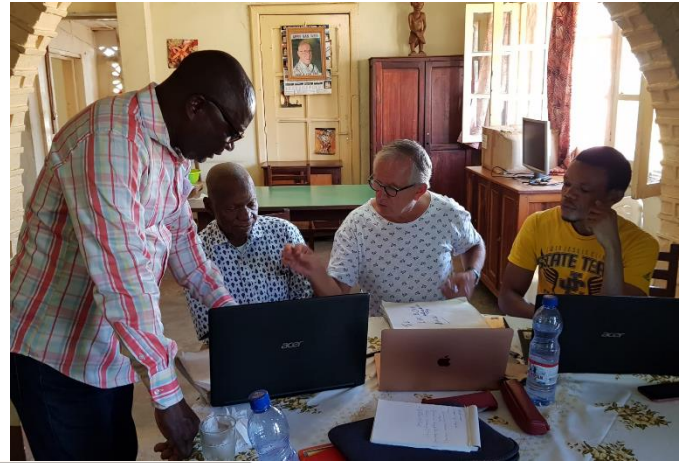

2010 de verzending uit België is aangekomen!/l'arrivé de l'envoi de Belgique en 2010

in het jongerendorp/ dans le village des jeunes

December 2021 – enkele beelden gemaakt door
Jan Vermeyen bij zijn bezoek/ Decembre 2021
quelques images pris par Jan Vermeyen lors de sa
visite

watertanken /citernes d'eau

